

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 45. S. Norbertus Archiepiscopus Magdeburgensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

Sæcul. XII.
A.C. 1126.

limo centesimo vigesimo tertio, Rudolpho, vigesima Octobris, anno millesimo centesimo vigesimo secundo fati functo, successerat. Cum igitur Guilielmus, datis literis Episcopos convocasset, celebratum est Concilium Westmonasterii nona Septembris anno millesimo centesimo vigesimo quinto, præsidente Legato cum duobus Archiepiscopis, Guilielmo Cantuariensi, & Turstaino Eboracensi, Episcopi vero viginti & Abbatibus circiter quadraginta assistentibus. In eo Concilio conditi sunt Canones septendecim, quibus potissimum antiqua decreta confirmantur, præsertim contra Simoniam, contra incontinentiam Clericorum, Ordinationes sine Titulo, & plura Beneficia possidentes. Præcipitur, ut illi Beneficiis suis priventur, qui ideo ad Ordines promoveri altiores nolunt, ut majore vitæ licentia frui possint. Concilio soluto Legatus duos Archiepiscopos Turstainum Eboracensem & Guilielmum Cantuariensem Romam misit, causam coram Pontifice dicturos.

c. 1. 2. 3.

13. 8. 12.

c. 6.

§. XLV.

S. Norbertus Archiepiscopus Magdeburgensis.

Bibl. Præmonstr. p. 391.

Sub idem tempus S. Norbertus Romam profectus est, ab Honorio Papa petiturus, ut Institutum suum confirmaret, quod

quod jam prius duo Legati Gelasii II. Pe-
 trus Leonis & Gregorius Cardinalis S.
 Angeli, literis suis Novioduni vigesima
 octava Junii anno millesimo centesimo
 vigesimo quinto datis, ratum habuerant.

Sæcul. XII.
 A.C. 1126.
*Vit. c. 13. ap.
 Boll. Bibl.
 p. 392.*

S. Norberto Romam pervenienti, & hono-
 rifice excepto, Papa quæcunque petiit
 concessit; id enim cognoscimus ex Bul-
 la, decima sexta Februarii anno millesi-
 mo centesimo vigesimo sexto data, qua
 inter omnes alias, Ordini Præmonstraten-
 sium faventes, nulla antiquior extat. In
 ea Papa Institutum S. Norberti genera-
 tim & speciatim octo Abbatias, jam tunc
 præter Monasterium Præmonstratense
 fundatas, salva tamen Episcoporum Dico-
 cesanorum Jurisdictione, confirmat.

Ex itinere Romano Præmonstratum
 reversus Norbertus, cum Comitis Cam-
 pania nuptiæ, quæ ipso auctore promif-
 sæ fuerant, necdum processissent, a Co-
 mite rogatus in Germaniam iter susce-
 pit, ut cœptum negotium maturaret.
 Cum Spiram pervenisset, illic Legatos
 habuit Cleri populique Magdeburgensis,
 coram Rege Lothario congregatos, ut
 alium Archiepiscopum Rucherio, anno
 superiore millesimo centesimo vigesimo
 quinto fati functo, subrogarent. Ubi
 in illo conventu nunciatum est, Norber-
 tum advenisse, fama celebratissimum, il-
 lico advocatur, ut munus concionandi
 obiret,

*vit. c. 14.
 n. 87.*

Sæcul. XII. obiret, & super negotia pertractanda, quo-
 A.C. 1126. rum præcipuum electio Archiepiscopi
 Magdeburgensis erat, sententiam suam
 proferret. Aderant vero Legatus, nu-
 per Roma missus, Gerardus Cardinalis,
 qui postea Papa Lucius III. fuit, & per-
 multi Principes, quibus suadentibus, Le-
 gati Magdeburgenses tres viros, in Se-
 dem illius Ecclesiæ evehi dignos, quos in-
 ter Norbertus erat, hujus rei nescius, no-
 minarunt. Cumque de eligendo ex tri-
 bus uno diu animo fluctuarent, Albero
 tunc Primicerius Metensis, & exinde Ar-
 chiepiscopus Trevirensis, tacite Norber-
 tum digito monstrans, quem ipsos elige-
 re oporteret, indicavit, ipsi protinus ex-
 tensis manibus Norbertum corripunt,
 iterato clamore dicentes: *Hic est pater
 noster! hic est pastor noster!*

Ergo abstrahitur, attenuato corpore
 non reluctari, nec deliberare, quid in re
 subita sibi agendum esset, valens, sistitur
 Regi, cui hæc electio sicut omnibus aliis
 probabatur, quam etiam Sacræ Sedis Le-
 gatus confirmavit. Deducitur Magde-
 burgum, ubi, confluyente toto populo &
 ingentem lætitiâ profitente, exceptus
 est. Ipse, ubi procul urbem conspexit,
 reliquum viæ nudis pedibus confecit, se-
 quens solemnî pompa se præcedentes,
 qui Præsulem ad Ecclesiam & Palatium
 suum deduxerunt, tam paupere habitu
 ince-

incedentem, ut Ostiarius, subeuntem li-
 mina, dure repelleret, inquit, *jam diu*
ante ceteri mendici intrarunt, te vero no-
bilissimorum virorum vestigia premere
non decet. Tunc vero qui ultimi ingre-
 diebantur, clamare & Ostiarium increpa-
 re: *Miserrime stolo! quid agis? hic est*
Episcopus noster, Dominus tuus. Mox-
 que illum, cum pudorem non ferret, fu-
 gientem Norbertus revocat, & subridens,
nihil est, inquit, quod timeas, frater mi!
tu enim melius me nosti, quam omnes alii,
qui me indignum in hoc magnificum pala-
tium intrare compellunt. Tum Norber-
 tus, consecratus, Ecclesiam Magdebur-
 gensis annis octo rexit.

§. XLVI.

Schisma Cluniacensium.

At Petrus Mauritius vix annis tribus
 Abbatia Cluniacensi præfuerat, cum
 in illo Ordine Schisma non sine scandalo
 exortum est. Pontium enim, in Palæ-
 stina commorantem, brevi illius Regio-
 nis tædium subiit; ergo in Italiam redit,
 & Romam devitans in Episcopatu Tarvi-
 sienti substitit, ubi parvum monasterium
 condidit. Sed nec ibi diu versatus in
 Franciam reversus est; dum interim ejus
 fautores vulgant, Pontium virum esse
 merito Sanctis adnumerandum, qui amo-
 re pœnitentiæ vinculis ferreis brachia

saecul. XII.
 A.C. 1126.

Petr. II. mi-
 rac. c. 12.

Petr. Pictav.
 Paneg. Bil.
 Clun. p. 613.

Hist. Eccles. Tom. XVI. O o sua